

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2020. április – május

Alapítva: 1986.
XVIII. évfolyam 155. szám

Tartalom

Kedves Ballagó Diákjaink!.....	3
Tantermen kívüli digitális munkarend tapasztalatai	4
„Véleményem az online oktatásról” – tapasztalatok a digitális munkarendről diákjaink szemével	9
Tudatmódosítás kábítószer nélkül a 10. A osztályban.....	14
OSZTV verseny 2020.....	16
OSZTV és ÁSZÉV eredményeink	17
A Kazinczy-verseny budapesti fordulója	18
A honvédelem és katonaeszmény Zrínyi Miklós történeti és katonai jellegű írásaiban.....	19
Terror Háza Múzeumban jártunk	24
A trianoni diktátum margójára	29
A rendszergazda fényt képez.....	35

Kedves Ballagó Diákjaink!

A koronavírus miatt elmaradt ballagás ellenére mégis szeretnék Benneteket köszönteni.

Amennyit mostanában meeten „találkoztunk”, ahányszor felvettem a telefont, és hívtalak akár Benneteket, akár szüleiteket különböző problémák miatt, nem hiszem, hogy más útravalót adhatnék

Nektek, mint Madách utolsó sorát Az ember tragédiájából. Az Úr mondatát:

„Mondottam, ember: küzdj és bízva bízzál!”

Miért adom ezt útravalónak? Mert úgy gondolom, hogy egész életre szóló tanács. Mert ha nem tanultok meg küzdeni, és minden helyzetben a kibúvót keressétek, vagy a problémáknak a megoldását mindig mástól várjátok, nem lesz öröme az életeteknek. Akkor fogtok tudni valaminek örülni, ha azért megdolgoztatok, esetleg megküzdöttetek.

Ne féljeteK dolgozni, küzdeni! Ne tartsatok a munkától, még akkor sem, ha az internetről, médiából az ömlik rátok, hogy kis ésszel, tehetség és befektetett energia nélkül vagy akár közönséges viselkedéssel valaki sikeres, sőt, gazdag lehet. A ti világotok nem ez. Fogadjátok el, hogy a munkára, a befektetett energiára szükség van! Ne akarjátok megspórolni a munkát! Elismerem, hogy az emberek egy része szívesen hajlik a kisebb ellenállás irányába, ezért akár kikapukat is keres, mégis azt mondom, hogy minél nagyobb az ellenállás, minél nagyobb az elvégzett munka, annál nagyobb a győzelem, az eredmény. Milyen jó, ha elismerik munkátokat, milyen nagy örömet tud ez jelenteni! Ebben az esetben elégedettek lesztek magatokkal, a sikeretekkel, és ez sugározni is fog rólatok.

Persze arra is vigyáznotok kell, hogy a munka rabjai ne legyetek! Jusson idő mindig arra, akit és amit szerettek, ami igazán fontos: egymásra, családra, barátokra, egészségre! Jusson idő a szeretetre! Hiszen ez az egyetlen dolog, ami értelmet ad az életnek.

A küzdelem mellett pedig szükség van arra is, hogy tudjatok bízni. Bízni önmagatokban. Abban, hogy a rátok váró feladatot meg tudjátok csinálni, hogy képesek vagytok annyi energiát, időt rászáni, amennyi a megoldásához szükséges. Bíznotok kell a teljesítményetekben, a szüleitekben, a feleségetekben, a gyerekeitekben, a barátaitokban, a munkatársaitokban. Mert ha ez nincs, nagyon üressé tud válni az élet, jelen esetben az emberi kapcsolatok sokasága.

Azt kívánom nektek, hogy őrizzék meg azokat az értékeket, amelyeket felsoroltam: a küzdeni tudást, a bizalmat, a szeretetet, melyek segítségével tisztességes, humanista szellemű, jólelkű felnőttekké válhattok.

Azt írja Kipling egyik versének zárásaként, hogy:

*Ha tiszta tudsz maradni tömegben,
S király előtt is őszinte, emberi,
Ha nem bánthat meg sem barát, sem ellen,
Ha nem szolgálva, de tudsz segíteni,
Ha a könyörtelen órát úgy betöltöd,
Hogy érték benne hatvan percnyi van,
Minden kincsével bírod ezt a földet,
S mi több, még EMBER vagy, fiam!*

Sok sikert, boldogságot kívánok Nektek az érettségire és további életetekre!

Dr. Zántó Edina igazgató

Tantermen kívüli digitális munkarend tapasztalatai

– felnőttek szemével –

A rendszergazdánk és az informatikusunk igen alapos hétvégi (márc. 14–15.) előkészítésének köszönhetően márc. 16-án minden tanárunk és osztályunk fent volt a Google Suite alkalmazásban. Már hétfőn a tanárok egy része belépett az osztályainak felületére. A tantestület a rendszergazda és az informatikus korrepetálásaival egész gyorsan belejött az internetes felületek használatába. Így

alig volt inaktív idő a digitális munkarend elrendelése és az effektív munka elkezdése között.

Feladatok:

A tanárok nagy részétől extra erőfeszítést követel a digitális képzésre történő gyors átállás. Jelenleg legalább kétszer annyi munkát jelent, mint normál esetben. Rengeteg időt rabol a keresgélés, vázlat írása, anyagok előkészítése, gyártása, összeillesztése, a megfelelő online anyag feltétele a felületre, közben a program tanulása.

Ez a terhelés valószínű az idő előrehaladtával csökken. Nagy segítség az OH felületén megjelenő internetes felületek listája (közismereti tárgyak esetében), az adatbankok, az önkéntes felajánlások. A hátrányuk, hogy mindegyik más rendszert, formátumot használ.

Kapcsolat:

A diákoknak (és nekünk is) sokat számít, hogy folytathatjuk a tanévet. Emellett a diákoknak lélektanilag is szükségük van rá, hogy a szokatlan körülmények ellenére legyen rendszer az életükben nem beszélve arról, hogy le van kötve az idejük, így kisebb a kísértés, hogy napközben kimenjenek. Persze kényelmes is, hisz nem kell hajnalban kelniük.

A diákok jelzései szerint két hét elteltével viszont már hiányzik nekik a társaikkal való személyes találkozás. A serdülőkor az az életszakasz, amikor a társas kapcsolatok nagyon fontosak az ember életében. A szociális kapcsolatok megszűnése hosszú távon károsan hathat a személyiségük fejlődésére.

Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a videós órák (pl. hangouts, meet) fontosak, mert közvetlen kapcsolatteremtésre van lehetőség (tudnak kérdezni, beszélgethetnek, láthatják egymást, a tanárokat), és úgy érzékeljük, hogy ez hiányzik legjobban a tanulóknak. Ettől függetlenül a személyes (iskolai) kapcsolatot csak részben tudják helyettesíteni.

Nagyon fontos a kapcsolattartásban mind a gyerekek, mind a tanárok esetében, hogy igen szorgalmasan segítjük egymást. Sőt! A gyerekek sokszor felajánlják a segítségüket, ha kicsit nehezen „mozgunk” a netes világban.

Mondhatjuk azt is, hogy rengeteget konzultálunk egymással, főleg telefonon, ki hogyan tudja megoldani a felmerülő problémát, ki tud ajánlani programokat. Emellett több kolléga készített segédletet (azt is írhatnám, hogy használati

utasítást) különböző programokhoz, illetve szívesen osztjuk meg az általunk vitt gyakorlatot a többiekkel.

Sajnos előfordul, hogy az órán a diák jelenléte kétséges, mert bejelentkezik, és utána elhagyja az órát, és mi ezt csak akkor érzékeljük, ha látjuk a felületen, hogy kilép, vagy akkor, hogyha hiába szólítjuk meg, választ nem kapunk.

Tanulás:

A diákok egy része élvezi az új tanulási formát (ebbe születtek bele), de vannak tanulók, akiket csak kemény fellépéssel (pl. a szülő értesítésével) lehet rászorítani arra, hogy ne iskolai szünetnek tekintsék a hátralévő napokat. Voltak, akiknek szüksége volt kb. 2 hétre, amire felfogták, hogy ez nem szünet. Ezt az órákon való megjelenések pontosságából látni.

A tanulók véleménye szerint sokkal többet foglalkoznak a tananyaggal, mint amikor iskolába járnak. Nagyobb az önállóságuk, de a felelősségük is. A kontakt órákat szeretik a legjobban, mert itt tudnak kérdezni, gyorsan kapnak segítséget, gyorsabb a kommunikáció, mint írásban.

Amit szinte mindegyikünk érez, hogy lassabban lehet haladni, mint élőben.

Digitális kompetenciák:

Azok a tanulók, akik virtuóz módon rendelnek, keresnek, csevegnek a neten, gyakran megoldhatatlan problémát jelent egy dokumentum letöltése, szerkesztése, visszatöltése, leadása. Ezek olyan feladatok, melyek a későbbi életük, munkájuk során is szükségesek lehetnek, de valahogy nem sajátították el, dacára az informatikaoktatásnak.

A mi számítástechnikai tudásunk is hiányos, együtt kell fejlődünk a gyerekekkel. Azokat a megjelenési formákat el kell sajátítanunk, amiket ők preferálnak, hogy egyáltalán meg tudjuk őket szólítani.

Számonkérés:

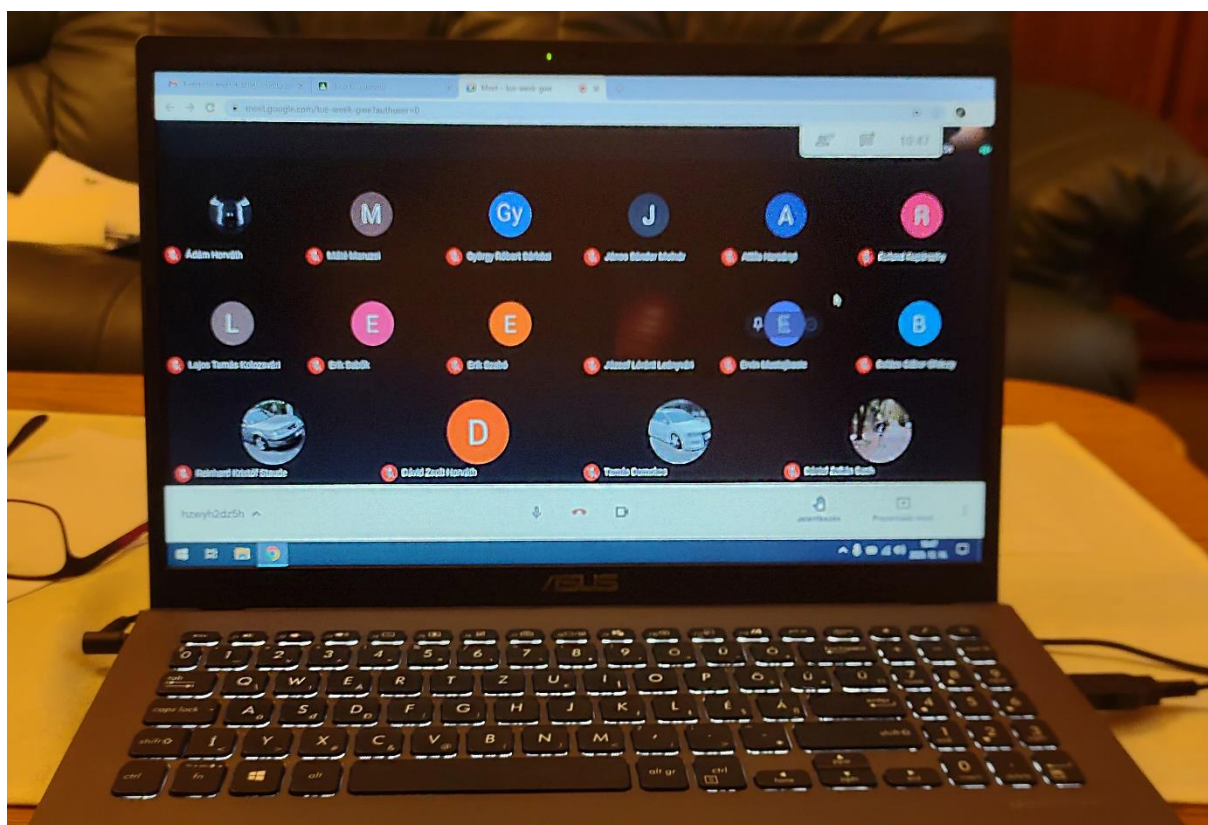
A tanulók tudásának ellenőrzése komoly nehézségbe ütközik, hiszen egy elektronikus formátumban megküldött feladatlapnál alapesetben nem ellenőrizhető a külső – pl. online, szülő, testvér stb. – segítség igénybevétele. Megpróbálunk különböző lehetőségeket találni arra, hogy a körülményekhez képest korrekt legyen a számonkérés: pl. van olyan feladatrész, ami személyre szabott; szoros időbeosztás alkalmazása (ne tudjon segédeszközt használni).

Ebben segíthet például a Blank Quiz, a Redmenta. A számonkérés működik, bár az átlagosnál több esetben jobb jegyek születnek.

Szakmai tárgyak és gyakorlat:

Komoly nehézséget jelent a gyakorlat oktatása, hiszen műhely, szerszámok, berendezések, mérőeszközök használata nélkül kell tanítanunk a szakmai gyakorlati tantárgyakat. (Azt mondta egyik kolléga, hogy olyan. mintha úgy kellene valakit hegedülni tanítani, hogy hegedű és vonó nem áll az oktatott személy rendelkezésére.)

A szakmai tantárgyak oktatásához a neten csak kevés jól felhasználható anyag található, az is inkább csak az alapképzéshez. A külső képzőhelyek döntő hányada jelen egészségügyi helyzetben nem vállalta a kockázatát a tanulók fogadásának. Volt azonban olyan régi partnerünk, aki gyári oktatási anyagokat ajánlott fel intézményünknek arra a célra, hogy a külső gyakorlatok képzési idejét hasznosítani tudják kollégáink közreműködésével.

Digitális óra egy fáys osztállyal.

Hálózat, informatikai eszközök:

A történések gyors egymásutánja nem adott lehetőséget a felkészülésre, ezért akadozásra, „lefagyásra”, technikai problémákra számítottunk. Meglepetésünkre

ezek legtöbb esetben elmaradtak, mind a hálózat, internet és szoftverek (Google alkalmazások) helyt álltak. Úgy érzékeljük, hogy a szolgáltatók rendelkeznek olyan erőforrásokkal, amelyekkel ezt a típusú munkarendet támogatni tudják.

Iskolánk a Google Suite for Education felhőalapú szoftvereivel teljesíti jelenleg az alapvető oktatási feladatokat. A digitális munkarend kihirdetésekor, a gyors bevezetés szükségessége miatt alapvető célként fogalmaztuk meg egy egységes rendszer alkalmazását. Kizártuk az iskolánk infrastruktúrájára építhető megoldásokat, mivel a tömeges távoli elérés biztosítására nem lett volna alkalmas a felújításra szoruló hálózatunk és szerverünk. A bevezetés technikai és konfigurációs feladatait, a munkatársak felkészítését és a tanulók beléptetését két nap alatt teljesítettük, így már a különleges munkarend első hetében egységes, szabályozott hozzáférést tudunk biztosítani a Fáy új távoktatási rendszeréhez.

Amellett, hogy a felhőalapú működési elv nem terhel költséges üzemeltetési feladatokat az iskolára, a programcsomag használatát az otthoni körülmények között is a legolcsóbb megoldásnak találtuk. Bármilyen internethasználatra képes eszközről, telepítés nélkül használhatók az online szoftverek, így a tanulóink és tanáraink is hozzáférhetnek lehetőségeik szerint asztali számítógépről, laptopról, tabletről vagy okostelefonról.

Tanulóink 95%-a önállóan használatba tudta venni a Fáy távoktatási rendszerét az e-KRÉTA rendszerében kiküldött osztályfőnöki értesítés után. A Google Suite for Education statisztikái szerint a felhasználóink 84%-a mobiltelefonján is

felkeresi a távoktatási rendszert. Jelenleg 510 kurzusban (1 tanár 1 tantárgya 1 osztállyal) kezelünk több, mint 11.000 dokumentumot, ideértve a tananyagot és a tanulói munkákat is, mindezek pedig máris 140GB online tárhelyet igényelnek.

A Google tanterem és a mellette, vele együttműködő egyéb (meet, hangouts stb.) szoftverek számunkra megfelelők és elégségesek. Persze ez nem azt jelenti, hogy csak ebben dolgozunk, hiszen használnak tanáraink például Discordot, Quizizz-t, Redmentát, Kahootot.

A diákok informatikai eszközellátottsága nagyon eltérő. Nehéz kiszűrni azt, hogy a diákok által emelt kifogásokból mi a valós, mi a lustaság következménye. Tehát nehéz eldönteni, hogy a tanuló azért nincs ott az órán, mert „lóg”, vagy azért, mert nincs eszköze, nete, vagy 5 gyerek osztozik 3 gépen és 2 telefonon.

a Fáy tanárainak, rendszergazdájának véleménye alapján összeállítva

„Véleményem az online oktatásról” – tapasztalatok a digitális munkarendről diákjaink szemével

Őszintén mondom, én nem szeretem az online oktatást.

Egyetlen előnye az, hogy nem kell reggel 6 órakor felkelnem, hogy beérjek a suliba, és aztán 7 órát ott üljek az iskolapadban. Számomra más pozitívuma nincs. A tanároknak szerintem sokkal, de sokkal nehezebb leadni rendesen az anyagot, sőt kikérdezni így még bonyolultabb. Ezáltal a diákoknak is nehezebb megtanulniuk a tananyagokat tanári magyarázat és a sok együtt gyakorlás nélkül. Viszont az osztálynak egy szempontból segíthet ez a karantén: mégpedig abból a szempontból, hogy aki nem szeret tanulni, az ugyan nem fogja megcsinálni a feladatokat, de legalább nem zavarja a többieket a tanulásban.

Zárszóként tehát azt mondanám, hogy nem szeretem az online oktatást, de ettől függetlenül a legjobb teljesítményemet igyekszem nyújtani ez idő alatt is.

Végh Imre 9.A

Eleinte, az első egy-két hétben nagyon élveztem. Jól jött egy kis “pihenés”, elfáradtam a mindennapi koránkelésben és utazásban. Azt hittem, maximum egy

hónapig fog tartani ez az időszak, de tévedtem. Március közepe óta ilyen formában tanulunk, ez idő alatt mindenkinek sikerült úgy-ahogy belerázódnia.

Üres tanterem a COVID19 járvány idején

Véleményem szerint van jó és rossz oldala is az online tartott óráknak. Kezdem a jóval. Ez egy nagyon jó javítási lehetőség minden tanulónak. Az elvárás kevesebb, mint a rendes iskolai tanítás során. Én is számos tantárgyból javítottam. A dolgozatokhoz tudunk segítséget használni, de azért tudni kell, hogy mit hol keress, főleg ha kevés időt kapunk rá.

A másik jó oldala, hogy nem kell korán kelniük azoknak, akiknek hosszú az út az iskolába. Most jöjjön a rossz oldala. Nem vesz részt minden diák az órákon, így nagyon könnyen meg lehet bukni és igazolatlan órákat szerezni. A tananyagot a tanárok nem tudják olyan jól leadni, mint személyesen. A gyerekek sokkal kevesebbet tanulnak így, és kevesebb ragad rájuk. A számonkéréskor legtöbb esetben nem az igazi tudást mutatja az érdemjegy, hanem azt, hogy adott idő alatt mennyi segítséget tudott szerezni a tanuló. Ez lehet netes segítség, a szülők asszisztálása vagy az órai vázlat használata.

Az órákon kevesebb tananyagot tudunk venni, mert az is idő, mire mindenki megérkezik. Több házi feladatot kapunk, mint rendes iskolai oktatás idején, legtöbbször több órát kell foglalkozni ezzel. Az egyik legrosszabb dolog, hogy nem mindig rajtad múlik, hogy részt tudsz-e venni az órán. Többször is előfordult, hogy valakinél elment a net vagy éppen áramszünet volt.

Összességében az iskolába való bejárás jobb, de ebben a helyzetben ez nem megoldható. Mostanra már a tanárok is és a diákok is belejöttek, gördülékenyebben megy, mint az elején. Biztos nehéz lesz visszatérni az „iskolabajáros” kerékvágásba, de várom, mert olyankor tudjuk bizonyítani, hogy igazából mit tudunk letenni az asztalra.

Tauber Levente 9.A

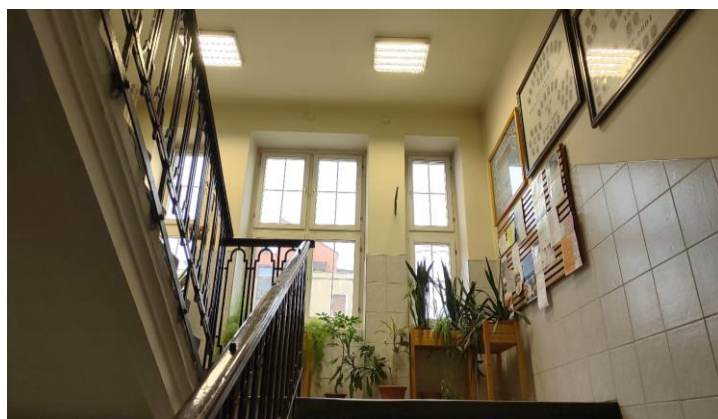
Nem kell minimum egy órával hamarabb felkelni (hogy beérij az iskolába és a reggeli alap teendők), ezáltal kipihentebb tudok lenni. És az esetleges késéseket

is ki lehet iktatni az életemből. Az órai zavaró tényezőket is kizárhatjuk ezzel a módszerrel (órai hangos beszélgetések, tanári fegyelmezés stb.) Végezhetem közben a saját dolgaimat, amikor szeretném (óra közben lehet enni, lemenni a boltba, közben fülessel hallgatni a tanárt – persze ha olyan az óra, amin ezt meg lehet csinálni –, vagy ha feltétlenül muszáj, valamilyen tevékenységet elvégezni). Szüleimtől így egyből tudok segítséget kérni, ha arra van szükségem.

Ugyanakkor, a tanár jobban ki tudja fejezni magát, hogyha személyesen le tudja adni az anyagot, egyből tud segíteni, hogyha valaki valamit nem ért. Jobban, biztonságosabban tudnak számon kérni a tanárok, ha ott vannak velünk egy teremben. Hogyha online folyik az oktatás, alapvető “társadalmi” életből maradunk ki, ami ebben a korban szerintem eléggé jelentős dolog. Itthon néha hajlamosak vagyunk kicsit ellustulni, vagy: “még egy kicsit alszom, ezt az órát csak kibírom még!”. Viszont ha iskolában vagyunk, kevesebb eséllyel lesznek igazolatlan óráink, mert sokkal jobban rá vagyunk kényszerítve arra, hogy bejárjunk az óráinkra.

Szóval a saját összefoglaló véleményem az online oktatásról az, hogy sok előnye van, de a hátrányoknál leírtak elegendő okot adnak arra, hogy ne feltétlenül így tanuljon mindenki, mert szerintem személyfüggő, hogy kinek melyik fajta tanítás felel meg jobban.

Szabó Iván 9.A

Üres lépcsőház a COVID19 járvány idején

Mint bizonyára minden érintettet, miket is meglepett március közepén a bejelentés: a jövő héttől digitális oktatásra áll át a sulis. Csak annyi tájékoztatást kaptunk, hogy nem kell, nem is szabad bejönnünk (ez azért elsőre jól hangzott), számítógépen keresztül megy majd a tanítás.

De azt, hogy hogyan, az fő nem tudta megmondani, mivel konkrétumot ő sem ismert.

Ha jól értesültünk, március 16-án és 17-én kapták meg tanáraink is a felkészítést, és szerdán vagy csütörtökön először döcögösen ugyan, de megindult inkább a

kapcsolatteremtés, mint a tényleges tanítás. Az első igazi gondot az osztály tagjai közül néhányunknak a számítógép ilyen célú használata, másoknak a mikrofon és a kamera beszerzése, illesztése jelentette. Volt, aki mobil telefonon igyekezett követni az eseményeket, és persze többen azt hitték, elkezdődött a tavaszi szünet, ami esetleg kitarthat akár április végéig is. Őket üldözte telefonon és a szülőkön keresztül is az osztályfőnökünk. Mint elmondta, egyik társuk szüleinek négyszer is kellett telefonálnia, hogy végre odaparancsolják fiukat a számítógép elé. (Állítólag elmerült a BMW-je javításában ☺)

A tanáraink nagyobbik része eleinte a Classroomon tartotta az óráit, ami nagyon lelassította a munkát, mivel ezen a „csetelészerű” beszélgetés és feladatok küldözgetése ment. Ráadásul a feladatmegoldásnál könnyű volt „egymást segítenünk”. Az így született jegyek nem biztos, hogy a tudást tükrözték. Így sokszor az oktatás is alig ért valamit, igazi magyarázatok ezzel a lassú vontatott módszerrel nem nagyon fértek be a lelassult tanórába.

Tanáraink közül többen gyorsan áttértek a „meetes kapcsolatra”, ami már elég jól visszaadta a tanórák hangulatát. Például az év vége közeledtével elektrotechnikából izzasztó feleltetések is voltak. A tanár úr előre megadott időbeosztás szerint, félóránként (néha délután és este, esetleg szombaton is) hívta a felelőket. Szinte mindenki ily módon lefelelt kétszer, aki bukásra állt, lehet, hogy háromszor is.

Volt, amit feleslegesnek éreztünk, nem értettük, minek nekünk megkeresni fizikából a „Curie házaspár életéből epizódokat”, vagy a digitális tornaórán minek tanulunk sporttörténetet. (Le is romlottak azok jegyei, akik igyekeztek szabotálni a kiadott feladatok megoldását. Néhányunknak év végére 2 jegyet is romlott az érdemjegye, ezzel „digitális cipőfejnek” nyilvánította magát.)

Volt arra is példa, hogy egy feladatot vasárnap este kaptunk meg, amit hétfőn reggelre kellett megoldanunk. Ez persze nem mindenkinek sikerült.

Hegedűs Judit tanárnőben most sem csalódtunk, szerintünk ő is igen jól megoldotta a váratlanul kapott új szerepkörét. Jó magyarázatokat küldött, elküldte a kidolgozott tételeket, úgy gondoljuk, mindet megtett, hogy felkészítsen minket az érettségire. Van olyan tanárunk is, akiről ez sajnos nem mondható el. (Persze, erre lehet valami tőle független magyarázat, amit nem tudunk.)

Többeknek okoztak nehézséget a rendszerhibák. Volt, aki nem tudott időre bejelentkezni, akinél akadozott a hang, töredezetté vált a kép stb. És persze néhányunknál az iskolás testvére szeretne volna használni a család számítógépét, mert nem volt sajátja.

Véleményünk szerint a gyakorlatot is egészen jó megoldották tanáraink. Elküldték a segédleteket, aztán megbeszéltük sorra a mérések részleteit, és ezt követően sokszor jött a dolgozat. A meet itt is sokat segített. Meg kell mondanunk őszintén, hogy a végére már kezdett hiányozni a „sulihangulat”, beszélgetés az iskola előtt, dumálás a történekről és persze kicsit a rendszeresség is. Sokan úgy érezzük, ellustultunk, később kelünk, kicsit heverészünk még az ágyban, a rendszeresség az életünkből lehet, hogy a végén tényleg hiányozni fog.

Felhőtlen örömet a hiányzásmentes digitális napok okoztak osztálytársaink egy részének, hiszen megúszták az igazolatlan órákból és késésekből adódó igazolási nehézségeket.

a 12.D osztály néhány tagja közösen

Az online oktatással kapcsolatban az a véleményem, tapasztalatom, hogy kicsit nehezebb tanulnom most, mert az itthonról történő tanulás teljesen más jellegű odafigyelést igényel, mint az iskolában. Azokat a tantárgyakat, amiket az iskolában is könnyebben tanultam, itthon is könnyen oldom meg. Viszont azok a tantárgyak, amelyek az iskolában is nehezebben mentek, és amihez nincs szakmai tankönyvünk, most is nehezebben tudtam elsajátítani.

A tanárok kezdettől fogva segítőkészek voltak velünk, de persze mire mindannyian belejöttünk ebbe az újfajta tanulásba, több nap is eltelt. Sokkal többnek tűnik az a leckemennyiség, amit feladnak most nekünk, mint ahogy az iskolában volt.

Izgalmas játéknak érzem az idővel, amikor például valamit, amit meghatározott időre vissza kell küldeni, nem tudok megszerkeszteni, és nincs segítségem. Mikor teljesen új tananyagot veszünk, az órán megoldandó feladatokat nehezebb most így megcsinálni, mint személyesen, a suliban, ahol könnyebben meg lehet érteni, mi a feladat, mint így, az online oktatás keretében.

A napi életünket teljesen felborította ez az egész szituáció, előnye viszont, hogy így reggel nem kell annyit utaznunk, később kell kelünk. Sokszor összefolytak számomra a napok, főleg az elején, mikor az egész család itthon volt.

Az osztályban a többiekkel most sokkal többet chatelünk és keressük egymást – leckével kapcsolatban, meg hogy ki mit tud a beadandó feladatokról stb.

Kényelmes itthonról a sulit, de a többiek társasága, a hülyülések azért hiányoznak.

Gajdos Dániel 9.C

Tudatmódosítás kábítószer nélkül a 10. A osztályban

Az osztályfőnökünk, Benczik Gabriella tanárnő ötletének és a szülők beleegyezésének köszönhetően március 6-án pénteken két órát Csórics Balázs színésszel töltött az osztály. Amit tudni kell róla, hogy népszerű színpadi és filmszínész. Olyan színdarabok köthetők a nevéhez, mint a Jézus Krisztus szupersztár, A kőszívű ember fiai és a Vámpírok bálja. A Barátok közt című sorozatban Vida Rudi megformálója volt.

Balázs először bemutatkozott, majd felírta a táblára, hogy mennyi az esélye a világban annak, hogy embernek szülessünk (4000000000000000:1), és ne mohák vagy kagylók legyünk.

Ezek után arra kért minket, hogy toljuk hátra a padokat, a székeket rendezzük el U-alakban és ülünk le. Majd elkezdtünk beszélgetni mindenféle, az osztályt érintő témáról (tanulmányi eredményekről, viselkedésről, hozzáállásról, sportról, a tudat és az elme hatalmáról).

Később a székeket is elpakoltuk, és elfoglaltuk a tanteremben az egész teret. Balázs arra kért minket, hogy a jobb kezünket nyújtsuk előre, majd kinyújtott kézzel forduljunk hátra addig, amíg bírunk, és jegyezzük meg azt a pontot, ameddig el bírtunk fordulni. Ezután visszafordultunk, becsuktuk a szemünket, és gondolatban (az elménkben) próbáltunk ezen a teljesítményen túltenni, nagyobb

fordulatot tenni. Ezen gondolatok után megint megpróbáltunk hátra fordulni, és jóval távolabb tudtunk felvenni egy új pontot (már akinek sikerült). Balázs ezzel a kis játékkal azt akarta megmutatni, hogy nagyon sok múlik az emberi akaraton.

A második órát azzal indította, hogy az egyik osztálytársunkat – aki nem volt túl jó kedvében – a terem közepére ültette, és mindenkinek (még saját magának is) kellett valami pozitív dolgot mondania róla. Utána mindenkitől külön-külön megkérdezte, hogy tudja-e, hogy mi szeretne lenni felnőtt korában. Az osztálynak csak a fele válaszolt igennel. Biztatásként azt mondta, hogy nem baj, ha még nem tudjuk, mit akarunk csinálni, mert ez változhat, akár pillanatok alatt is. Érdeklődött arról is, hogy szerintünk mi a baj a tanulmányokkal és az iskolával. Legtöbben a hozzáállásunkat és az akaratunk hiányát mondtuk. Megkérdezte, hogy a beszélgetések után jobban vagy rosszabbul érezzük-e magunkat. Az osztály többsége azt válaszolta, hogy jobban érzi magát. Majd József Attila: Tiszta szívvel című versét – kisebb egységekre bontva – egyénileg és párokban is elszavaltuk a kamerába. A felvétel később – természetesen az osztály beleegyezésével – több közösségi oldalra (pl. Instragram: balazs.csorics) is felkerült.

A Csórics Balázssal töltött két óra sokkal jobb volt, mint amire elsőre gondoltunk és számítottunk. Pozitív hatással volt az osztályra. A beszélgetés végén autogramot és fotót is kérhettünk tőle. Sokan éltek is a lehetőséggel. Majd készültek közös „szelfik” is a találkozás végén. Felejthetetlen élményben volt részünk.

Gulyás Zsombor és Szabó Botond 10. A

OSZTV verseny 2020.

Autótechnikus

A tavalyi évhez hasonlóan idén is nagy érdeklődés fogadta az OSZTV versenyt osztályunkban, a technikus 15. A-ban. A népszerű kérdések idén is elhangzottak, mint például, hogy mikor lesz a verseny, hol és ki szervezi, illetve, hogy technikus képzésen mik lehetnek a népszerű kérdések.

Az előző évhez képest a versenyre nevezhető maximális létszám osztályonként tíz főről nyolcra csökkent, így a versengés hangulata már az osztálytársak körében is érezhető volt.

A versenyt megelőzően tanárainktól és a tavalyi versenyen részt vevő osztálytársainktól folyamatosan kaptunk hasznos tanácsokat, hogy mire figyeljünk oda, illetve plusz kérdéseket, amiket az osztállyal még nem tanultunk, de az OSZTV-n esetleg megkérdezhetnek tőlünk. A versenyre való felkészülésben külön köszönettel tartozunk Kasuba György tanár úrnak, aki délutáni és reggeli szabadidejében is kiegészítő tételeket tanított a versenyen induló diákoknak. A verseny első fordulóját 2020. 01. 21-én rendezték meg, és egy körülbelül húsz oldalas írásbeli feladatsor kitöltésével kezdődött. A résztvevők a helyszínen, a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara épületében találkoztak. Az első forduló kérdései döntő többségben a tanult tananyagot fedték le, viszont így is volt ismeretlen, addig még nem tanult téma a vizsgafeladatok között. Az eredményeket körülbelül két héttel később kaptuk meg. Az osztályunkból hárman teljesítettünk 60% fölött, és mind a hárman tovább is jutottunk a legjobb nyolc közé. Ezután folytattuk a készülést a következő fordulóra, hogy a lehető legjobb eredménnyel zárhassuk a versenyt.

A válogatót a Porsche Hungária Kereskedelmi Kft. szervezte Budapesten, a Fáy utcában. A verseny napján, 2020. 03. 03-án a reggeli regisztrációt és gyülekezést egy ünnepélyes megnyitó követte, melyen egy rövid beszédet mondott a verseny főszervezője, dr. Nagyszokolyai Iván és a verseny felelőse, Gál Zoltán is. A gyakorlati feladat három állomásból tevődött össze, egy autó műszaki vizsgáztatásából, egy vezérműtengely cseréjéből és egy vezérlés beállításából. A gyakorlati részt a szóbeli vizsga követte, amelyen mindenki szintén igyekezett kihozni magából a legjobbat. Sajnálatos módon a korona vírus járvány miatt a verseny döntője, a Szakma Sztár Fesztivál elmaradt, így a végleges sorrend a válogatón elért eredmények alapján állt össze.

Györey Géza 15.A

OSZTV és ÁSZÉV eredményeink

OSZTV - Autószerelők (írásbeli alapján)

1. Antal Martin
5. Temesvári Levente
8. Antal Péter

OSZTV - Autóelektronikai műszerészek (döntő elmaradt)

1. Bilik Lóránt
3. Demeter Szabolcs Botond
4. Kohán Gergely

OSZTV - Autótechnikus (döntő elmaradt)

1. Györey Géza Arisztid
5. Kovács Jenő Dániel
6. Varga Balázs

OSZTV - Alternatív gépjárműhajtási technikus (döntő elmaradt)

1. Meichl Péter
4. Farkas Dániel

ÁSZÉV

1. Fehér Olivér
6. Szabó Kristóf Máté
9. Radványi Benedek Ákos
11. Koplányi József Benjámín

A Kazinczy-verseny budapesti fordulója

(Szép Magyar Beszéd verseny)

A Kazinczy Ferencről elnevezett Szép Magyar Beszéd verseny budapesti fordulóját 2020. március 9–10-én, hétfőn és kedden rendezték a szakgimnazistáknak a Baar-Madas Református Gimnáziumban. Bennünket hétfőre hívtak be.

Az iskolai fordulón, a zsűri döntése alapján, Bozsó Balázs és én kaptuk a legtöbb pontot, így mi mehettünk a budapesti döntőre, képviselve iskolánkat.

Ezt megelőzően hosszú és nehéz felkészülés várt ránk, amit Csókásné Gémesi Ildikó tanárnővel végeztünk, aki elkísért bennünket a budapesti fordulóra is.

Én főleg az írásbeli miatt aggódtam, mert ott pár összetartozó mondatot kell elemezni a hangsúlybeli jelölések alapján.

Az odaút kifejezetten kényelmes volt, gyorsan odaértünk a gimnáziumba. A gimnázium könyvtárában volt a verseny. Egy kis várakozás után az egyik zsűritag, Kerekes Barnabás tanár úr, aki egyben az Anyanyelvápolók Szövetségének alelnöke, ismertette a verseny szabályait. Elmondta, hogyan fog lezajlani a verseny, ami egy szabadon választott szöveg hangsúlyos, értelmező felolvasásából, egy írásbeliből, majd a kötelező szöveg felolvasásából állt. Közben szünet volt, ekkor pogácsával és teával kínáltak meg minket, utána a kötelező szöveget kellett felolvasni. A verseny előtt számokat húztunk, ami a sorrendet döntötte el. Majd a húzott szám alapján kimentünk, és felolvastuk a választott szöveget. Az írásbelit két külön helységben írtuk meg. Ahhoz képest, hogy szerintem elég nehéz volt, egész jól sikerült mindkettőnknek. Ezután elmentünk szünetre, ahonnan öt percenként hívtak ki valakit, aki megkapta a kötelező szövegét, és kapott 20 perc felkészülési időt.

Egy kissé feszültek voltunk. Balázs előbb olvasta fel a szöveget, majd utána kevésbé én jöttem. Már éreztem, hogy fáradt vagyok, szerintem ezért is sokkal jobban sikerült a kötelező szöveg, mint a szabadon választott, mert az ember kipihten túl tudja izgulni magát, ezért siet, és belebakizik, mint én a választott szövegbe.

Miután végeztünk, elindultunk haza. Nagyon kíváncsiak voltunk az eredményre. Pár nappal később megjött az eredmény. 12 versenyző jutott tovább az országos döntőbe, amit minden évben Győrben rendeznek meg. Most is így lett volna, ha

nem jön közbe a korona vírus járvány, ezért a győri országos döntőt nem rendezték meg. Ezt akkor még nem tudtuk.

Bozsó Balázs a 14. lett, én a 17., de csak pár ponttal maradtunk le a továbbjutásról. Szerintem jó volt a verseny, csak kevés volt a hely a könyvtárban, és sokat kellett lépcsőzni a gimnáziumban.

Jövőre újból megpróbáljuk.

Gulyás Zsombor 10.A

Kedves Firka Olvasók!

Az alábbi, Zrínyi Miklósról szóló cikkem egy régebbi, hosszabb írásom része, amely a SZAKE (Szakmai Középiskolásokért Kulturális Egyesület) és a Honvédelmi Minisztérium közös kiadványában jelent meg 2015-ben. A kis tanulmánykötet címe „Hazaszeretet és honvédelmi nevelés”. Ezt az évet a 400 éve született Zrínyi Mikós (1620-1664) tiszteletének szentelte a Honvédelmi Minisztérium javaslatára a kormány. Ez adta az ötletet, hogy megjelenjen ennek a régebbi írásomnak egy rövidített változata az iskolaújságban. Jó olvasást!

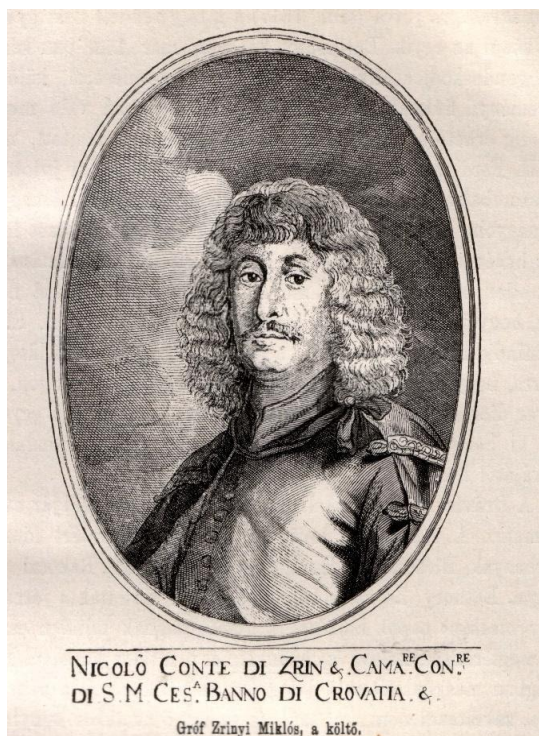
A honvédelem és katonaeszmény Zrínyi Miklós történeti és katonai jellegű írásaiban

*„Fegyvert, s vitézt éneklek, török hatalmát
Ki meg merte várni, Szulimán haragját,
Ama nagy Szulimánnak hatalmas karját,
Az kinek Európa rettegte szablyáját.”*

(Zrínyi Miklós: Szigeti veszedelem)

„Magáról, hogy írjak, nincsen erőm s üdöm reá, csak azt írhatom: igen tudós, vitéz nagy tanácsú, nemzetéhez buzgó, vallásában nem babonás képmutató s üldöző, mindent igen megbecsülő, nemes, adakozó, józan életű, az olyanokat és az igazmondókat szerető, részegest, hazugot, félénket gyűlölő, nagy és szép termetű, lelkű és ábrázatú, in summa (mindent összevéve): akkor magyar virtuosus

(erényes) és híres ember hozzá hasonló nem volt, sőt az én vékony ítéletem szerint Bethlen Gábortól fogva máig sem, ha olyan országot és szerencsét nem bírt is, sőt talán ezután sem léssen, noha az Isten titka és tárháza véghetetlen.” – írta Bethlen Miklós, a fiatal erdélyi arisztokrata, Zrínyi utolsó hadjáratának résztvevője, majd szerencsétlen kimenetelű vadászbaleset szemtanúja, önéletírásában Zrínyi Miklósról.

Bethlen fájdalmasan szép sorai bizonyítják, hogy Zrínyi már a kortársak szemében is ugyanazzal a tekintéllyel rendelkezett, mint ahogy napjainkban is látjuk őt. Költő, hadvezér és tegyük hozzá, a korabeli magyarság helyzetét európai összefüggésekben látó politikus. Egységes életpálya, melyet rendkívül nehéz részekre bontani, hiszen irodalmi munkáiban is ott bujkál a politikum, az író mellett szorosan ott áll a katona. Feladatunk most mégis az, hogy a katonára, a hadvezérre, Zrínyi Miklós hadtudományi munkáira koncentráljunk. Nem tartjuk feladatunknak, hogy az egyes elméleti munkákat

részletesen elemezzük, erre itt terünk sem lenne; helyette inkább olyan, a korszakkal egybefüggő tényekre hívjuk fel a figyelmet, amelyek nélkül Zrínyi katonai, hadtudományi munkásságát sem lehetne maradéktalanul megérteni.

A mohácsi csatavesztés sok ismert szempontból hozott fordulatot Magyarország történetében. Ami számunkra fontos az az, hogy a magyar társadalom ekkor szembesült igazán a háborúval. Ami a déli országrészek számára már közel száz éve valóság volt, hogy hadseregek, portyázó csapatok járják szüntelenül az utakat, az most hatalmas megrázkódtatásként érte az ország teljes lakosságát. A mohácsi csatavesztéstől a Rákóczi-szabadságharcig eltelt majd kétszáz esztendőt a szüntelen háborúzás, az állandósult hadi viszonyok jellemzik. A háború alapjaiban változtatta meg a társadalom életét, bélyegét rányomta a mindennapi életre is. Új társadalmi csoportok jelentek meg, amelyek létüket a háborúnak köszönhették, mint például a végváriak, „a vitézlő rend”, vagy akár a szabad „kóborló” életformából – amit melleleg szintén a háború alakított ki – a kötött, katonai falvakba rendeződött hajdúság. A korszak magyar társadalmában alapvető értékek között kapott helyett a vitézség. A végvári vitéz, a

kereszténységet és hazáját védő végvári katona a hőse Tinódi Lantos Sebestyén históriás énekeinek. A vitézi életforma irodalmi megfogalmazása Balassi Bálint versei között olvasható a legszebben.

A 16-17. század Európa történetében is az egymást érő háborúk korszaka. V. Károly birodalma szinte állandó harcban állt Franciaországgal, mindeközben zajlottak a vallásháborúk, majd szabadságharcok. A 17. században a harmincéves háború csontig csupasztította a német területeket.

Mindez értelemszerűen hozta magával a hadviselés modernizálódását. A tűzfegyverek a 16. században épültek be az új hadseregek fegyvernemei közé. Hadtörténészek a 16. század második felét a „hadügyi forradalom” nagy korszakának nevezik. A lőfegyverek megjelenése mind a támadó, mind a védekező hadviselést átalakították. A mezei seregekben egyre fontosabb lett a muskétával, majd hosszú puskával felszerelt gyalogság.

Magyarországon a végvárak láncolatával feldarabolt országban is át kellett értékelní a korábbi hadakozási szokásokat. A várakat alkalmassá kellett tenni tűzfegyverek befogadására, illetve az ellenük való védekezésre. De át kellett alakítani a hadvezető kapitányok és természetesen a katonák gondolkodásmódját is. Már Tinódi Lantos Sebestyén a „Hadnagyok tanúság” című énekében arra hívta fel a figyelmet, hogy meg kell tanulni a törökkel való hadakozás módját. Vagyis a korábbi hadakozási szokásokat az új helyzethez kellett alakítani. Hangsúlyozta a rend és fegyelem fontosságát, mely nélkül hadsereg eredményes nem lehet. Zrínyi Miklós alapvető gondolatai fogalmazódtak meg Tinódi históriás énekeiben, jelezve, hogy a kor és a háború támasztotta kihívásokat a magyar társadalom érzékelte.

Az „édes hazáért” életüket áldozó katonák mellett megjelentek a „tudós” hadvezérek, a hadi tudományokban jártas, képzett tisztek. **Zrínyi Miklós**, a **költő**, **hadvezér** és **politikus** 1620-ban született. A szigetvári hős, Zrínyi Miklós dédunokája volt. Céltudatos és határozott politikusként kezdte meg pályafutását. Kezdetben hadtudományi munkáival jelentkezett:

- *Tábori kis tracta*
- *Vitéz hadnagy*
- *Mátyás király életéről való elmélkedések*
- *Az török áfium ellen való orvosság*

Prózai és hadtudományi munkáira főleg Pázmány Péter barokk stílusa volt hatással. A *Tábori kis tracta*, egy átfogó katonai kézikönyv egyetlen elkészült része, a *Szigeti veszedelem* befejezése utáni évek terméke. Már itt feltűnik néhány, élete végéig nyomatékosan hangoztatott katonai elve, például a gyalogság szerepének megbecsülése. Kiemelkedik a gondolatmenetnek a tábor élelmezéséről szóló része. Zrínyi, a magyar gyakorlattal szemben, a központi ellátást, a kincstári beszerzést javasolta, hogy a sok keserűséget kiváltó katonai zsákmányolás elkerülhető legyen: „Mindenkor jobb, hogy a vitéz számára más vásároljon, mintsem ő az szegény emberrel baltával áruljon meg.” A kincstári vásárlás nyomában járó pénzforgalomról ezt jegyzi meg: „Ez a circulatio penig oly szükséges s oly hasznos mindenben a hazában, hogy annak nagy hasznát könnyebb álmélkodva csudálni, mintsem leírni.” A gazdasági élet törvényszerűségeinek ilyfajta villanásszerű felismerése is Zrínyi éleslátására vall.

Munkáiban egy **önálló, nemzeti hadsereg felállítását**, az **aktív védelem** elvét, **központosított nemzeti államot** és az **egységesített magyar királyság** megteremtését szorgalmazta, amelynek élére az erdélyi fejedelmet, **II. Rákóczi Györgyöt** szánta.

Zrínyi Miklós 1648-ban horvát bán lett.

Zrínyit Miklós az 1663–64. évi háborúban látványos sikereket ért el. 1664. január–februárban téli hadjáratot vezetett. Az akkori hadtudomány szerint lehetetlen vállalkozás során kihasználta, hogy a törökök nem szerettek télen mozogni. Húszezer fős seregével 240 km-re hatolt be az ellenséges területre, felégette a török utánpótlást szolgáló eszéki Dráva-hidat előkészítve a tavaszi háborút.

Sikerére Európa-szerte felfigyeltek, „Magyar Marsnak” nevezték:

- Lipót hercegi rangra akarta emelni, amit Zrínyi nem fogadott el,
- VII. Sándor pápa hadvezéri kalappal és saját, aranyból öntött arcképével,
- IV. Fülöp spanyol király az aranygyapjas renddel,
- XIV. Lajos francia király a pairséggel (hűbérúri címmel) tüntette ki,
- a bajor és württembergi választófejedelmek atyjuknak nevezték,
- II. János György szász fejedelem pedig testvérének nevezte,

mindenki dicsőítette, mert a törökök felett csak a Zrínyiek tudtak győzedelmeskedni.

Zrínyi példakép volt évszázadokon át, különösen a reformkorban volt népszerű. Az udvarral való szembeszegülése, ellenállása, függetlenségi törekvései,

hazafisága, töretlen hite és küzdelmei Kölcseyt, Vörösmartyt is megihlette (Zrínyi dala, Zrínyi második éneke, illetve Zrínyi). Az török áfium kezdősora – „*Ne bánts d a magyart!*” – szállóigévé vált (Gárdonyi, sajátos módon, egyik szereplőjével mondatja ki e mondatot Egri csillagok című regényében). Művei közül a *Szigeti veszedelem* hatása volt a legerőteljesebb, de nem a maga korában, hanem az elkövetkező századokban.

Zrínyié az érdem, hogy kortársai közül is kiemelkedő műveltségével elméleti felkészültségét gyakorlati tapasztalataival összegezve fogalmazta meg a magyar haderő szükséges reformjának alapelveit.

Rövid életrajzi összefoglaló

Zrínyi Miklós, gróf (Csáktornya, 1620. május 3. – Zrínyifalva, 1664. november 18.), horvát bán, Zala és Somogy vármegyék örökös főispánja, nagybirtokos főnemes, költő, hadvezér és politikus, katonai szakíró.

Az Oszmán Birodalom elleni harcot összefogással, nemzeti párt szervezésével kívánta elérni. 1663–64-ben nagy hadi sikereket aratott, azonban a bécsi udvar veszni hagyta sikereit, és békét kötött a szultánnal. Zrínyi bizalma ekkor megrendült a Habsburgok iránt, azonban politikai fellépését 1664-ben, egy Csáktornya melletti

vadászaton bekövetkezett váratlan halála megakadályozta. Főbb művei: Mátyás király életéről való elmélkedések, Szigeti veszedelem, Az török áfium ellen való orvosság. Jelmondata: **Sors bona, nihil aliud.** (Jó szerencse, semmi más.)

Főbb művei

- Adriai tengernek Syrenaia groff Zrini Miklos (1651)
- Obsidio Szigetiana (Szigeti veszedelem) (1651)
- Tábori kis tracta (1646-51)
- Vitéz hadnagy (1650-53)

- Mátyás király életéről való elmélkedések (1656-57)
- Ne bántsod a magyart – Az török áfium ellen való orvosság (1661)
- Siralmas panasz (röpirat az örökösödési kérdésről és a nemzet sérelmeiről)
- Az Udvari Haditanács elnökségének (Az Új-Zrínyi-vár építésének okairól – Légrád, 1661. július 5.)
- Névtelen levél (mely Montecuccoli ellen intézett hatásos irat – 1662)
- Emlékirat I. Lipót királyhoz (Bécs, 1664. július 17.)

Csókásné Gémesi Ildikó

Terror Háza Múzeumban jártunk

A 15. A osztály 2020. február 27-én a budapesti Terror Háza Múzeumban járt. Majd megnéztük a bejáratnál a történelmi emlékhelyet jelölő sztélét (feliratokat alkalmazó emlékoszlop).

Az 1944-es nyilas uralom idején a magyar nácik pártszékházaként működött az Andrássy út 60. szám alatt álló épület. 1945-től 1956-ig pedig a kommunista terrorszervezetek, az ÁVO és az ÁVH központjaként szolgált.

Az Országgyűlés 2000. június 13-án elfogadott határozatával nyilvánította február 25-ét a kommunizmus áldozatainak emléknapjává. 1947-ben ezen a napon tartóztatták le a szovjet megszálló hatóságok Kovács Bélát, a Független Kisgazdapárt főtitkárát, akit országgyűlési képviselő lévén mentelmi jog védett. Az akció a totális egypárti diktatúra kiépítésének első lépése volt.

A második világháború alatt a parasztság arra kényszerült, hogy megtermelt javainak jó részét beszolgáltassa az államnak. A termény a városokban élők ellátására szolgált, illetve külföldre szállították. Az 1945-ös földosztás révén százezrek jutottak földhöz. A régi és a boldog új tulajdonosok is abban bíztak, hogy földbirtokuk biztos megélhetést nyújt majd számukra. A gazdáknak azonban továbbra is először beszolgáltatási kötelezettségüket kellett teljesíteniük, csak ezt követően értékesíthették szabadon terményeiket. A magyar parasztságnak nemcsak a lakosság és a megszálló szovjet hadsereg élelmezéséről kellett gondoskodnia, hanem jóvátételre is termelnie kellett.

Az 1945 nyarán aláírt magyar–szovjet gazdasági egyezmény a felek számára lehetővé tette vegyesvállalatok alapítását. A szovjetek éltek a lehetőséggel, hogy ily módon is ellenőrzésük alá vonják a magyar gazdaság – a bányászat, az ipar, a közlekedés – számukra fontos ágazatait. Közös irányítás alatt álló cégeket hoztak létre a magyar bauxit kitermelésére és az alumíniumgyártásra. Az atombomba előállításához felhasznált és a Mecsekben bányászott uránérc különösebb formaságok nélkül jutott a szovjetek birtokába.

15. A osztály a Terror Háza előtt

Azokban az országokban, ahonnan a Vörös Hadsereg űzte ki a német megszállókat, szovjet típusú társadalmi berendezkedést kényszerített az ott élőkre. Leereszkedett a „vasfüggöny”, a határokat lezárták, elaknásították. Megszűnt a parlamentarizmus, megszűntek a politikai viták. A szovjetek jelölték ki a pártállami vezetőket, akik terrorral és erőszakkal hatalomra juttatták a kommunista pártot.

A kiállított híres ZIM típusú autó félelmetes emléke a kornak: felidézi a hírhedt „fekete autót”, amellyel éjnek idején vitték el „a rendszer ellenségeit”. A második világháború után, a győztes hatalmak rendelkezéseinek megfelelően, Magyarországon is megalakultak a népbíróságok. Feladatuk az volt, hogy felelősségre vonják a háborús és népellenes bűncselekmények elkövetőit. Ezeknek a pereknek nagy részét a társadalom döntő többsége helyeselte. A

népbírósi eljárások azonban lehetőséget nyújtottak a berendezkedő kommunistáknak arra, hogy az igazságszolgáltatás felhasználásával számoljanak le az útjukban álló társadalmi és politikai ellenfeleikkel is. Ehhez a bírói függetlenség felszámolására volt szükség. Koncepciók és látványpercek tucatjait rendezték meg. Megszűnt a törvény előtti egyenlőség, helyébe az osztálybíráskodás lépett. Ez azt jelentette, hogy a bíróság súlyosbító, illetve enyhítő tényezőként értékelte a vádlott származását, osztály-hovatartozását. Ugyanazért a cselekményért lényegesen súlyosabb ítéletet kapott a kulák, a burzsoá vagy az arisztokrata, mint a szegényparaszt vagy a munkás. Nagy szerepe volt ennek az ítékezésnek a magyar birtokos parasztság tönkretételében. Az ún. kulákperek mintegy 300 ezer embert érintettek. Megfosztották őket vagyonuktól, szabadságuktól, becsületüktől, több esetben életüktől is. A magyar bíráskodás átvette azt a szovjet jogelvet is, amely megszüntette az ártatlanság vélelmét, és lehetővé tette bizonytalan tényeknek a vádlott terhére történő alkalmazását. Bizonyíték helyett sok esetben megelégedtek a kínzással kikényszerített „beismerő vallomással”. Nem a vádlónak kellett a vádlott bűnösségét bizonyítania, hanem a vádlottnak azt, hogy ártatlan.

Az előadáson a múzeum történésze arról is beszélt, hogy az Aranycsapat széthullását a mai napig nem heverte ki a magyar futball – de más világnagyságokat is elveszítettünk a sportban az 1956-os forradalom leverése miatt. A melbourne-i olimpián a magyar csapat 9 arany- és 10 ezüstérmét szerzett, és ezzel a negyedik helyen végzett a nemzetek között. Ám ez így is drasztikus visszaesés volt, hiszen négy évvel korábban, Helsinkiben 16 aranyat szereztünk, és harmadikok voltunk az egész világon, az aranyakat számítva. A melbourne-i olimpián játszódott le az 1956. december 5-ei vízilabdameccs nevezetes jelenete, amikor Zádor Ervint a szovjetek egyik játékosa úgy lekönnyökölte, hogy vérezni kezdett. A szovjet tankok Budapesten leverték a szabadságharcot, de Melbourne-ben a pólósok legyőzték a Szovjetuniót. Ennek az eseménynek és a forradalomnak állít emléket a Szabadság, szerelem című Fenyő Iván, Dobó Kata és Csányi Sándor főszereplésével 2006-ban készült magyar film.

Ulicska Dominik 15.A

Látogatás a Terror Háza Múzeumban

Osztályunk, a 11. B, a kommunista diktatúra áldozatainak emléknapján (február 25-én) látogatott el a Terror Háza Múzeumba. A 20. század totalitárius ideológiáinak és rendszereinek (kommunizmus, nemzeti szocializmus, hungarizmus) áldozataira emlékező múzeum abban az épületben (Andrássy út 60.) kapott helyet, ahol a II. világháború végén a nyilasok, majd 1945 után a kommunista párt hírhedt terrorszervezete, az Államvédelmi Hatóság (ÁVH) székháza volt. Erre emlékeztet a külső: fekete pengefalán látható két hírhedt önkényuralmi jelkép, a nyilaskereszt és a (vörös) csillag, valamint e két rendszer lényegére utaló „terror” felirat.

11. B a Terror Háza Múzeumban

A múzeumban tett látogatásunk a pincében vette kezdetét, ahol megtekinthettük a fogvatartottak egykori börtönét, a nyomasztó hangulatú kínzókamrákat, az embertelenül szűk, ugyancsak kínzásra szolgáló, „rókalyuknak”, illetve „karcernernek” nevezett apró cellákat. Ugyanitt kapott helyet az a kiállítás, amely az 1956-os forradalmat követő megtorlásokról nyújt áttekintést. A Könnyek Terméében látható a halálos áldozatok névsora, a Tettesek Fala pedig mindazoknak az arcképes listája, akik részt vettek a kínzásokban vagy a diktatúra működtetésében, fenntartásában.

Innen a földszintre vezetett az utunk, ahol eléggé meghökkentő módon egy eredeti T-52 szovjet harckocsi áll, mögötte az épület teljes magasságában elborítják a falat az áldozatok fényképei. Az első emeleten látható kiállítás a kommunista

rendszer valóságát, kegyetlen és abszurd világát mutatja be. A tárlat a kitelepítések bemutatásával kezdődik, a zsírkockákkal kirakott labirintus a beszolgáltatásokat idézi fel, a szocialista állam mindennapjairól nyújtanak képet a plakátok, fotók, de itt látható az ÁVH rettegett vezetőjének, Péter Gábornak a dolgozószobája is. A terrorra, a koncepciós perekre emlékeztet a Nagy Imre-perrel készült film.

11. B a Terror Háza Múzeumban

A második emeleten az állandó kiállítást a II. világháború végének, a kettős megszállás időszakának bemutatása nyitja meg, amikor Magyarország előbb a náci Németország, majd a kommunista Szovjetunió uralma alá került. Innen a nyomasztóan sötét „nyilas folyosón” haladhatunk tovább, amelynek végén a „Kitartás, jövőnk!” feliratú nyilas plakát fogadja a látogatót. A következő terem nem más, mint a nyilasok tanácsterme. Egyúttal kirajzolódik előttünk a Szálasi Ferenc vezette Nyilaskeresztes Párt, és a hungarista ideológia valódi arca – a nyilas terror sok ezer ember haláláért volt felelős. A következő terem a szovjet megszállás egyik legszörnyűbb következményét, ártatlan százezrek kényszermunkára, „málenkij robotra” hurcolását idézi meg. A padlót beborító hatalmas térkép, a fal barakkokat idéző faborítása egyaránt a munkatáborokat, a sok évig tartó fogságot eleveníti meg. Az „átöltözés termében” azt láthattuk, hogyan lettek a „kisnyilasok” érdekből és számításból az új, kommunista rendszer hűséges és aktív kiszolgálói. A következő teremben az 1950-es évek világába kaphatunk betekintést, láthatók szavazófülkék is, utalva az akkori időkben, az egypártrendszerben csak komédiának számító parlamenti szavazásra.

11.B a Terror Háza Múzeumban

A szovjet tanácsadók terme arra emlékeztet, hogy egészen a rendszerváltásig, 1989-ig, a Szovjetunió közvetlenül ellenőrizte, illetve irányította a hazai történéseket, a politikai életet. Végül az utolsó helyiség, az ellenállók terme azoknak állít emléket, akiknek a Rákosi-rendszer legsötétebb éveiben is volt bátorságuk szembeszállni a diktatúrával. Sokukra aztán börtön, kivégzés várt.

A Terror Háza Múzeum kiállítása szemléletes, érzékletes és tanulságos összképet nyújtott a diktatúrák természetéről, félelmetes kíméletlenségéről és a mindennapi életet is átszövő „hatékonyságáról”, s mindez az élmény élénken él a látogatóban, jóval a tárlat megtekintése után is.

Hertelendy Csanád 11.B

A trianoni diktátum margójára

*Az Úr erre azt mondta a sátánnak:
"Nos, kezedbe adom mindenét,
amije van. Csak rá magára
nem szabad rátenned a kezed."*

Jób 1,12

Jól emlékszem arra az időre, amikor leendő ötödik osztályos koromban, augusztus utolsó napjaiban kezembe vettem az új, friss papír illatát árasztó könyveket, és nekiláttam, hogy az akkor szokásos és elvárt módon, indigókék borítópapírba kössem őket, vinyettát ragasszak rájuk, és azóta mit sem szépülő írásommal azonosíthatóvá tegyem őket.

Erre a munkára rendszerint az egész délelőttöm ráment. Persze nem azért, mert komoly erőfeszítést igénylő dolog volt. Leginkább a taneszközökből áradó tudás szaga ragadott magával, az újdonság varázsa és a friss papír illata nem hagyta nyugodni kíváncsiságomat. Muszáj volt mindegyikbe belenézni, egy kicsit dolgozni a munkafüzetekben, belelapozni az atlaszokba. Mindig is szerettem a térképeket nézegetni. A régi dologok, legendák, mondák, magukkal ragadták a képzeletemet.

Így került a kezembe a Történelmi Atlasz, amit többször is, oda-vissza átforgattam. Sorra megelevenedtek előttem az alsós olvasókönyvből megismert dicső ütközetek hősei: Búvár Kund, Szent László, az Igazságos Mátyás király és a többiek. Gondolatban őseinkkel együtt jöttem át a Vereckei-hágón, Kinizsi oldalán küzdöttem a törökkel a kenyérmezei csatában. Aztán egy szomorúbb kép következett. Nem értettem: hogyan szakadhatott három részre az ország, amikor mi mindent megtettünk!? Sosem adtuk fel! Bornemissza Gergellyel együtt indultunk Török Bálint kiszabadítására, ha már egyszer Európa magára hagyott minket, legalább a megmaradt kevés oroszánt gyűjtsük egybe, *”ne mondhassa azt ránk a jövő nemzedék, hogy azok a magyarok, akik 1552-ben itt éltek, nem érdemelték meg a magyar nevet”!*

Gyorsan továbblapoztam, ismét dicső képek tárultak szemem elé, Erdély aranykora, a nagy fejedelmek: Báthoryak, Bethlen Gábor, majd Buda visszafoglalása, a Rákóczi szabadságharc. Újabb lapon reformkori Magyarország és a dicső 48-as forradalom és szabadságharc. Lelki szemeim előtt láttam, hallottam a szakadó esőben szavaló Petőfit a Nemzeti Múzeum lépcsőjén, küzdöttem Bem seregében a Hazáért. Bujdostam Haynau elől, és bár jóval később, mint óhajuk remélte, eljöttek a várva várt békeévek. A kiegyezés után a Regnum Marianum újra régi fényében tündökölt!

Amíg az atlaszt lapozgattam, folyton folyvást *”egy gondolat bántott engemet”*: hogyan lehetséges az, hogy ilyen küzdelmes és dicső 100 esztendő után, ma Hazánk határai ilyen kicsire zsugorodtak? Az atlasz huszadik századi térképeit nézegetve a teljes lehangoltság vett rajtam erőt. Nagyszüleim közül ekkor már csak apai nagymamám élt, de ő az anyaországban született, ötéves kisgyerekként élte meg a trianoni tragédiát, nemigen voltak emlékei a kataklizmáról, a területvesztést feszegető kérdésekre csak annyit tudott válaszolni, hogy: kisfiam, sajnos két háborút is elvesztettünk, a Jó Isten kezében vagyunk. A helyzetet megértettem, de vígasznak már akkor is nagyon sovány volt.

forrás: VERITAS Történelemkutató Intézet és Levéltár

Később, általános iskolai történelem tanulmányaim során valamelyest tisztult a kép, de sosem tudtam beletörődni a „megváltoztathatatlanba”. 1983-ban felvettek a Fáy András Közlekedésgépészeti Szakközépiskolába, ahol Istennek hála, – az akkori tanárhiány miatt – felvettek egy 84 esztendőes történelem-magyar szakos tanárt, Tankovics József Tanár Urat! Ő lett az osztályunk történelemtanára. A Tanár Úr vérbeli pedagógus volt, rajongtunk érte. Hiteles ember volt, és fantasztikus módon tudott tanítani! Tanultunk is! Az osztályátlag történelemből 4 egész felett volt! Az egész addigi 20. századi történelmet átélte és végigküzdötte. Rengeteget mesélt a ”Párizs környéki békéről”, amit pozsonyi születésű lévén, személyes tragédiájaként élt meg. A második világháború után, mivel nem volt hajlandó felesküdni a Csehszlovák államnak, a ”lakosságcsere” következtében 4 esztendeig egy újpesti marhavagonban élt feleségével és két kisgyermekével. Nem egyszer párás lett a szeme, amikor nemzeti tragédiánkról mesélt. Szóban sosem mondta ki, de emberségével, egyenességével, egész lényével azt sugallta: ne gondoljátok, hogy ez mindig így marad!

Számomra, az addig is elfogadhatatlan teljesen érthetlenné vált, képtelen voltam felfogni, hogyan lehetünk vesztesei a háborúnak, amikor a Magyar Hadsereg katonái a fegyverszünet életbe lépésekor mindenütt a Monarchia határain kívül álltak? Hogyan sorolhatták Csehszlovákiát a győztesek közé, amikor a háborúban a Monarchia részeként, a központi hatalmak oldalán harcolt? Hogyan lehetséges az, hogy győztes lehetett az a Románia, amelyik 1916-ban, megszegve az

Osztrák–Magyar Monarchiával kötött semlegességi szerződést, titkos szövetséget kötött az antant hatalmakkal, és hátra támadta hazánkat? Amikor a sikertelen támadás eredményeként a Monarchia csapatai Bukarestig úzték a románokat, az antantot is cserbenhagyva békét kötöttek a központi hatalmakkal. Az a Románia, amelyik a fegyverszünet előtt egy nappal, felrúgva az 1916-os bukaresti békét, ismét szövetséget kötött az antant hatalmakkal, és hadiállapotban lévőknek nyilvánította magát az antant oldalán. Az a Románia, amelyik hatvan év alatt hatszor árulta el szövetségeseit, a 2. világháború után hogyan kaphatta vissza Erdélyt?

Hogyan tarthatók fenn a mai napig az 1947-es párizsi béke által megszabott határok, amikor az azt aláíró államok közül sem a Szovjetunió, sem a Fehérorosz Szocialista Szovjet Köztársaság, sem az Ukrán Szocialista Szovjet Köztársaság, sem a Dél-afrikai Unió, sem a Jugoszláv Szövetséges Népköztársaság, sem Csehszlovákia nem létezik!?

Érthető okból nem enyhíti keserűségemet, hogy azon országok, amik minden jogalap nélkül, érdemtelenül jutottak országunk kétharmadához, az összes arany, ezüst és rézbányánkhoz, erdeinkhez, hegyeinkhez, szinte az összes szénmezőnkhez, vasút- és úthálózatunkhoz, sem 1920, sem 1947 után nem tudtak mit kezdeni az ebből szerzett javainkkal! Érthető okból, hiszen ha a környező országoknak rosszul megy, ott élő testvéreinknek a lehető legrosszabb sors jut. Míg Trianon után Magyarország, amelynek kezeit és lábait levágva, sebeit el nem látva az antant kivéreztetett, és kegyesen életben hagyott, nem csak felült, de fel is állt a temetésén és kísért a ravatalról! A két világháború közötti időszakban, a nagy világgazdasági válság idején, az erőforrásaitól megfosztott ország nem csak hogy talpra állt, de fogcsikorgatva, hatalmas áldozatok árán, példátlan gazdasági sikereket ért el!

A második világháború után, amikor nyugat-európai országok a Marshall-segélyben lubickoltak, a teljesen szétbombázott, porig égetett Magyarországot elképzelhetetlen hadisarc megfizetésére kötelezték. Csak az Isteni gondviselésnek köszönhető, hogy azt is túléljük! Sőt, a környező szocialista országok a kilencvenes évek elejére, a tőlünk elorzott javak ellenére gyakorlatilag csődbe jutottak azokon a területeken, ahol mi, magyarok 1100 éven keresztül önfenntartóként, gyarmatok nélkül, senkit sem sarcolva virágzó gazdasági életet éltünk.

Felfoghatatlan volt, és máig is az számomra, az a féktelen gyűlölet, amellyel ellenségeink egykoron és ma is viseltetnek irántunk. Az utóbbi 100 év acsarkodását, még csak-csak értem, hiszen a szomszédos országok Trianon előtt nem léteztek. Népeik éltek a Kárpát-medencében a Magyar Szent Korona

fennhatósága alatt, történelmük a mi történelmünk volt, országukat ajándékba kapták az antanttól. Teljesen érthető, hogy történelmet akarnak hazudni maguknak, és erre legkézenfekvőbb megoldás az 1000 éves magyar elnyomás. Történelemhamisításban – ha lehet – a szlovákok még a románokon is tútesznek. A zászlójuk a cseh zászló színeiből áll, címerükön a magyar címer hármashalma és kettős keresztje látható, himnuszuk egy Bartók Béla által 1908-ban gyűjtött magyar népdal dallama. Kevés abszurdabb dolgot tudok elképzelni, mint amikor nemzetközi sportversenyen a szlovák versenyző tiszteletére a lopott ország lopott zászlaja alatt annak lopott himnuszát játszik, miközben a dobogón álló Kovácsová szájáról leolvasható, hogy énekében Isten áldását kéri a magyar népre...

Mély fájdalom, hogy magyargyűlöletük, történelemhamisításuk sem épített emlékeinket, sem természeti kincseinket nem kíméli. Erdélyi falvainkat lerombolták, völgyeinket lúgos iszappal árasztják el engedve a kanadai befektetők féktelen aranyéhségének, Krasznahorkát felgyújtották, erdeinket kivágják, gondatlan rossz gazda módjára mindent tönkretesznek egy maréknyi pillanatnyi haszonért.

Felnőttként, a negyedik ikszen túl, sejlett fel előttem, hogy ez az ezeréves küzdelem szerves része az ember létezése óta zajló jó és rossz egyetemes harcának. Ha ebből a szempontból vizsgáljuk, teljesen világossá válik minden. Szent István Szent Imre herceg halála után Szűz Máriának ajánlotta fel a Szent Koronát, és ajánlotta égi édesanyánk oltalmába az országot. Azóta Magyarország Szűz Mária szent tulajdona! Regnum Marianum. Mária Ország. Szent királyaink ennek tudatában kormányozták az országot. Az a tény, hogy Mária országa vagyunk, évszázadokon keresztül visszatartó erő volt a nyugati birodalmak ellen. Magyarország megkoronázott uralkodói szakrális uralkodók, Apostoli Királyok voltak.

Az előző évszázad tagadhatatlanul a gonosz évszázada volt. A történelem során összesen nem volt annyi háború, mint amennyi az elmúlt száz év folyamán zajlott, és zajlik jelenleg is. A gonosz minden erejét egyesítve tör az ember és Isten minden alkotása ellen, végső célja az Isten alkotta világ teljes elpusztítása.

Az ellenünk és országunk ellen irányuló gyűlöletheadjáratot akkor érthetjük meg igazán, ha felismerjük hazánk szerepét ebben a küzdelemben, a jó és a rossz örök harcában. A harc eldőlt. Kétezer évvel ezelőtt. A jelenlegi csata öröklétünkért folyik, egyénileg és közösségekben is. Hiszem, hogy amint az egyes embernek, úgy a nemzeteknek is van Istentől rendelt küldetése, amelynek beteljesítésére lettünk teremtve. Ebben a küzdelemben mindenkinek meg kell találnia Isten által neki

szánt feladatát, mint ahogy meg is találja, de szabadon dönt arról, hogy elfogadja-e azt, vagy a másik oldalra áll.

Ebből a szempontból vizsgálva nem csak, hogy értelmet nyer egész történelmünk, de tisztán és félreérthetetlenül rajzolódik ki a remény, amely ezeregyszáz éve éltet és erősít minket, sarkall bennünket mindenek feletti áldozatokra. Ahogyan mindig. 1241-ben, 1526-ban, 1711-ben, 1848-ban, 1920-ban, 1956-ban.

Hogy mikor lesz a következő áldozat ideje? Vagy mikor lesz itt a megérdemelt jutalom ideje? Nem tudom. Talán nem is az a fontos, hogy a kettő közül melyik és mikor jön el, inkább az, hogy amikor eljön, melyik oldalon talál minket!? Addig is, bízunk az Isteni Örök Igazságban! „A harcot, melyet őseink vívtak, békévé oldja az emlékezés...” Nem tudjuk mikor, lehet, hogy újabb száz esztendő múltán. Lehet, hogy a közeljövőben, talán mostanság. Az is lehet – sőt valószínű –, hogy nem az általunk elképzelt módon, hanem egészen más formában, de egészen bizonyosan eljön majd az idő, amikor az Úr ismét kettős kapuval zárja el a gonoszság tengerét, újra határvonalat szab neki, gátat épít ellene és így szól: *”Eddig jöhetsz, de tovább nem! Ezen a helyen törjön meg hullámaid gőgje!”*

Csőke Sándor

Kelt: Fóton, 2020. június 4-én

A rendszergazda fényt képez

Veszprémi kirándulás I.

Veszprémi kirándulás II.

A 155. szám (2020. március – április) elkészítésében közreműködtek:

*a 12.D osztály tanulói, Csókásné Gémesi Ildikó, Csőke Sándor,
Gajdos Dániel 9.C, Gulyás Zsombor 10.A, Györey Géza 15.A,
Hertelendy Csanád 11.B, Szabó Botond 10. A, Szabó Iván 9.A,
Tauber Levente 9.A, Ulicska Dominik 15.A, Végh Imre 9.A, Zántó Edina*

Az újság eredeti címe: Fáy Irka-Firka | Alapítva: 1986.

BGéSZC Fáy András Közlekedésgépészeti, Műszaki Szakgimnáziuma

Az iskola weboldala: www.fayamszki.hu

Cím: 1095 Budapest, Mester utca 60-62.

Telefon: +36 1 215 3177

OM azonosító: 203031

Felelős kiadó: Dr. Zántó Edina igazgató

Szerkesztő: Árgyelán Ibolya